

tet, quam fluctuantes sint Philosophiæ Fluddio-Coménianæ, vel potius antiquissimæ spiritualis Mosaicæ, sectatorum opiniones, atque adeo non est, cur Cartesianis aliquid ex his opponant, qui præterea fortassis habent, quod Beckero neganti operationem cogitationum in materiam respondeant, prout infra alio modo videbimus. *Leg. Ant. le Grand in Inst. Phil. p. 3. art. 5. p. 137. ed. Lond. 1675. Lud. de la Force de mente humana c. 13. & 16. Clauberg. in tr. de corporis & animæ conjunctione, in Op. ejus Phil. anno 1691. p. 209. Amstelodami editis extante, c. 9. 10. 20. 25. cujus titulus est, aliam esse conjunctionem non mutuam, quam mens divina & angelica, corpori necatur. Annon vero Celeberr. Præses præterea quoque ex Henr. Moro multas de Spiritu doctrinas suas petierit, alii ex subsequenter judicent. Scilicet laudatus modo Morus, in Appendice antidoti adversus Atheismum, Op. T. II. c. 3. p. 150. ait: Spiritum creatum definiri ab absolutis illis Potentiis se contrahendi, dilatandi, atque ab istis relativis facultatibus penetrandi, movendi, alterandi materiam. In Præf. generali Tomi II. p. 8. dicit: Spiritum naturæ, h. e. substantiam incorpoream, quæ se generalioribus mundi Phænomenis producendis intermiscet, credo me tam evidenter demonstrasse, ut nihil in universa Philosophia evidentius possit demonstrari. Definit autem Spiritum Naturæ c. 12. de Immort. anime, Op. Tom. 2. p. 430. Spiritus Naturæ est substantia incorporea, sensus ac animadversionis expers, materiam universam totam persuadens, & vim plasticam in eam exercens, pro variis præparationibus occasionibusque partium earum, in quas agit, item ea excitans Phænomena in mundo, partes materiæ earumque motum dirigendo, quæ in potentias mechanicas solas resolvinequeunt.*

Hallucina-
tio ab eo
in recen-
senda Go-
delmanni
& Male-
branchii
sententia
commissa?

§. 16. Quædam etiam de Godelmanni & Malebranchii sententia monenda sunt. Docetur §. 6. disput. Godelmannum concedere pactum Magorum, negare autem pactum Lamiarum. Conferenti vero cum attentione Godelmannum, hoc falsum esse deprehenditur. Duo enim agit Godelmannus: 1) ostendit differentiam pacti initi cum dæmone a Lamiis, & a Magis, idque tribus rationibus, Libr. 2. c. 2. Prima differentia legitur §. 1. 2. 3. 4. quia foedus Magorum cum diabolo non est imaginarium, Lamiarum autem foedus est præstigiosum. Magi ex proposito peccant, Lamiæ autem a diabolo decipiuntur, & vi aut metu compelluntur ad foedus hoc præstigiosum. Secunda legitur §. 14. quia Magi cupide artem addiscunt, Lamiis autem diabolus sese insinuat, cui obediunt ob credulitatem, stuporem naturæ, melancholiam, paupertatem &c. Tertia legitur

§. 15.